

ex. ř.) i co do osoby oprávněného a povinného, i co do předmětu, způsobu, času a rozsahu dlužného plnění. Byl-li rozsah plnění omezen exekučním titulem na zavazenou nemovitost, jest exekuce mimo ni neodůvodněnou a proto právem ji rekursní soud zamítl.

Čís. 12683.

Ustanovení § 6 adv. řádu žádá jen, aby bylo hlasujícího rady sborového soudu v této vlastnosti po pět let použito, aniž by způsob použití obmezovalo výhradně na činnost přímo u sborového soudu, nebo dokonce jen v senátech sborového soudu; byla-li mu tudíž přidělena soudcovská činnost u okresního soudu v sídle sborového soudu, působil tím ve vlastnosti hlasujícího rady jako člen sborového soudu a jest mu započítá i tuto dobu do pětileté doby stanovené v § 6 adv. řádu.

(Rozh. ze dne 9. června 1933, R I 477/33.)

V ý b o r a d v o k á t n í k o m o r y nevyhověl žádosti soudního rady ve výslužbě o zápis do seznamu advokátů. D ů v o d y: Z osvědčení presidia vrchního soudu v Praze vysvítá, že v době od 16. srpna 1926 do 7. dubna 1927 konal jste v hodnosti soudního rady službu u krajského soudu trestního v Praze jako vyšetřující soudce, při čemž od případu k případu přibíráán jste byl také ke sborovému soudu jako hlasující rada; v době od 9. dubna 1927 do 31. května 1932 ustanoven jste byl sice ke krajskému soudu civilnímu v Praze, byl jste však přidělen po celou tu dobu okresnímu soudu civilnímu pro vnitřní Prahu, při čemž nikdy u řečeného sborového soudu službu jste nekonal, aniž jste byl jako hlasující rada od okresního soudu ke sborovému soudu přibíráán. Není tedy splněna podmínka § 6 adv. ř., stanovící dobu pěti let působnosti jako hlasující rada u soudu sborového. V a l n á h r o m a d a a d v o k á t n í k o m o r y nevyhověla odvolání žadatele z důvodů napačeného usnesení, k nimž připojila tuto ú v a h u: Jest sice pravda, že každý soudní rada jest již ex lege hlasujícím radou, jemuž se právo hlasovací neuděluje zvláštním úkonem, nýbrž přísluší mu již následkem jeho jmenování radou u sborového soudu. To platilo za dřívějších zákonných norem o organizaci soudní, tedy zejména nejvyššího rozhodnutí ze dne 14. září 1852 vyhlášeného min. nařízením ze dne 19. ledna 1853 čís. 10 ř. zák. příl. D., jež bylo v platnosti v době, kdy advokátní řád ze dne 6. července 1868 čís. 96 ř. zák. byl vyhlášen, stejně jako za platnosti nynějšího zákona o organizaci soudní ze dne 27. listopadu 1896 čís. 217 ř. zák. Právo hlasovací se udělovalo jen radním tajemníkům a soudním adjunktům (dle nynějšího pojmenování okresním soudcům) u sborového soudu ustanoveným. Avšak nabytí práva vota není totožné s výkonem tohoto práva, jež podle § 6 adv. ř. jest jednou z podmínek nároku k advokacii. Vždyť § 6 adv. ř. nespokojuje se s požadavkem služby soudního rady kdekoliv a jakoukoliv službu konajícího, nýbrž výslovně stanoví požadavek skutečného výkonu služby jako hlasující rada, a to u soudu sborového. Soudní rada jmenovaný k soudu

sborovému, však službou přikázaný k okresnímu soudu nevykonává tam právo hlasovací, ježto hlasování děje se jen u soudu sborového. Ani soudní rada jmenovaný nebo službou přikázaný k soudu pracovnímu nebo rozhodčímu, nenabývá práva z § 6 adv. ř., i když soudí v senátech, tudíž hlasuje, ježto hlasování to neděje se u soudu sborového. Ještě se podotýká, že mezi službou soudního rady u venkovského soudu okresního není rozdíl s onou u městského soudu okresního v sídle krajských soudů; jediný rozdíl spočívá jen v jich ustanovení; u onoho děje se ministrem spravedlnosti, u těchto presidentem sborového soudu. Proto by podle vývodu stížnosti nárok na výhodu z § 6 adv. ř. měl každý soudní rada. Konečně pak jest uvážiti, že ustanovení § 6 adv. ř. jako ustanovení výjimečné nemůže býti vykládáno extensivně.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení valné hromady, jakož i usnesení výboru advokátní domory a uložil výboru advokátní komory, by, nehledě k důvodu, pro který žádost o zápis do seznamu advokátů zamítl, o tomto návrhu znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Žádaný zápis byl odvolateli i výborem i valnou hromadou odepřen proto, že, ač byl odvolatel po pět let hlasujícím radou u sborového soudu, právo hlasovací nevykonával, an byl službou částečně přidělen okresnímu soudu v sídle sborového soudu a nesplnil prý tím předpoklady § 6 adv. ř. Názor ten jest však mylný, neboť předpokladem § 6 jest, by žadatel byl hlasujícím radou sborového soudu, a by v této hodnosti pět let u sborového soudu působil. Že již jmenováním radou sborového soudu nabývá jmenovaný soudce hlasujícího práva u sborového soudu a že to platilo již v době vydání advokátního řádu ze dne 6. července 1868 čís. 96 ř. zák., napadené usnesení uznává. Druhý předpoklad, by působil po pět let u sborového soudu, jest splněn i tím, že mu byly v té době podle rozvrhu prací přiděleny soudcovské úkony u okresního soudu v sídle sborového soudu. Neboť podle § 25 odstavec (2) org. zákona čís. 217/96 ř. z. jmenují se i přednosta okresního soudu v sídle sborového soudu i všichni samosoudci a pomocní soudcovští úředníci toho okresního soudu, jako ú ř e d n í c i d o t y č n é h o s b o r o v é h o s o u d u a přikazují se podle § 5 odstavec (4) a § 6 j. n. a § 11 odstavec (1) jedn. ř. presidentem sborového soudu ze stavu soudců sborového soudu. Rada přidělený takto okresnímu soudu v sídle sborového soudu, zůstává tudíž hlasujícím členem sborového soudu a nemůže proto na jeho vlastnosti hlasujícího rady sborového soudu, jehož jmenování přísluší podle § 18 org. zák. a § 5 zák. z 11. června 1868 čís. 59 ř. zák. a nař. min. sprav. ze 17. prosince 1908 čís. 17 věstníku ministerstvu spravedlnosti, vnitřní nařízení presidenta sborového soudu první stolice o rozvrhu prací nic měniti. Takovýmto způsobem byli podle § 6 nejv. rozhodnutí ze dne 14. září 1852 příl. D vyhlášeného nařízení ze dne 19. ledna 1853 č. 10 ř. z. a zachovaném v platnosti § 8 zákona z 11. června 1868 č. 59 ř. zák. přidělováni soudci k tehdejšími městským delegovaným okresním soudům a zůstávali členy sboro-

vého soudu i v době vydání advokátního řádu z roku 1868. Ustanovení § 6 adv. ř. žádá jen, by byl hlasující rada sborového soudu v této vlastnosti po pět let použit, aniž by způsob použití obmezovalo výhradně na činnost přímo u sborového soudu aneb dokonce jen v senátech sborového soudu; byla-li mu tudíž přidělena soudcovská činnost u okresního soudu v sídle sborového soudu, působil tím ve vlastnosti hlasujícího rady jako člen sborového soudu a jest mu započítati i tuto dobu do pětileté doby v § 6 adv. řádu předepsané. A v tom právě spočívá rozdíl mezi rady působícími u venkovských okresních soudů a u okresních soudů v sídle sborových soudů. Poněvadž jest nesporné, že žadatelovo působení u krajského soudu trestního v Praze a u krajského soudu civilního v Praze přesahuje dobu pěti let, bylo jeho důvodnému odvolání vyhověti a rozhodnouti jak se stalo.

Čís. 12684.

Byla-li při zápůjčkách sjednána a zajištěna jistota za všechny vedlejší platy, jež by nepožívaly stejného zákonného zástavního práva s jistinou, obzvláště i za všechny úroky a úroky z prodlení, lze se domáhati hypotekární žalobou i vyšších úroků než knihovně zajištěných, náležely-li vyšší úroky podle obsahu dlužních úpisů a z nich patrného úmyslu stran k vedlejším platům.

(Rozh. ze dne 9. června 1933, Rv I 2303/31.)

Žalobkyně domáhala se na žalované konkursní podstatě hypotekární žalobou zaplacení pohledávek ze čtyř zápůjček s 8% úroky a s 8% úroky z prodlení. Ve sporu šlo hlavně o to, zda žalobkyně jest oprávněna žádati na žalované hypotekární žalobou z prvních třech zápůjček vyšší úroky než 6%, ježto co do těchto hypotek byly knihovně vloženy jen 6%ní úroky, ač se dlužník zavázal platiti 8%ní úroky. O b a n i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby. O d v o l a c í s o u d uvedl v otázce, o niž tu jde, v d ů v o d e c h: Není vůbec pochyby o tom, že jde v souzeném sporu o žalobu hypotekární a předmětem sporu jest nyní, ana žalovaná kapitálová pohledávka byla stranou žalovanou uznána, jen žalobní nárok, jímž jsou žádány 8% úroky z hypotekárního dluhu. Mezi stranami zůstalo nesporným, že bylo vloženo pro žalující stranu z dlužních úpisů ze dne 4. listopadu 1918, 20. dubna 1921 a 5. srpna 1921 zástavní právo za 28.600 Kč, 8.000 Kč a 10.000 Kč se 6% úroky a se 6% úroky z prodlení a že pro stranu žalující podle dlužního úpisu ze dne 7. listopadu 1927 vloženo bylo zástavní právo pro zbytek pohledávky 23.400 Kč s 8% úroky a s 8% úroky z prodlení. Prvý soudce zjistil, že se úpadce ve všech čtyřech dlužních úpisech podrobil závazku k zapravování i vyšších úroků, jak budou výborem cedentu žalobkyně určeny, dále, že sjednané a zapravené úroky byly usnesením původního věřitele ze dne 1. června 1924 zvýšeny na 8% a že úpadce tyto 8% úroky uznal a je také až do 1. července 1927 platil. Z toho vyplývá, že hypotekární věřitelka byla oprávněna žádati od